

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Εικοστόν και τρίτον ἀριθμούντες χρόνον
τῆν κλεινὴν οἰκοῦμεν γῆν τῶν Παρθενῶν.

Ἔτος χίλιον κ' ὅκτω κ' ἑκατόσα,
νέα δρᾶσις Ρωμῶν μετ' τὴν γλῶσσα.

Τῶν ὄρων μας μεταβολή, ἐνδιαφέρουσα πολὺ.

Γράμματα καὶ συνδρομαὶ—ἀπ' εὐθείας πρὸς ἐμέ,
Συνδρομὴ γιὰ κάθε χρόνο—ὁ κ τὼ φράγκα εἶναι μὲνο.
Γιὰ τὰ ξένα δίωκ' ἄρα—δέκα φράγκα καὶ ἄστὸ χέρι.

Δεκαενέα μηνὸς Ἀπριλῆ,
τί παπαρούνας, τί χαμομήλι.

Χίλια τριανταεφτά,
γὰ Γάλλους φιλαρτία.

**Ἐβδὴ τῆς Ἀναστάσεως,
ποῦναί ζωὴ τῆς πλάσεως.**

καὶ πραγματοποιεῖ λυπητερὰ:
πόσαις φοραῖς τὸ γιόρτασον καὶ ἄλευθεριὰ δὲν εἶδα.

Σημαίνουσι ἀναστάσεως χαρμόσυνας καμπάναις,
μὲ τὰ παιδιὰ στήν ἀγκαλιὰ γιορτάζουσι μαυρομάναις.
Γιορτάζουσι κ' ἑλεύθεροι, γιορτάζουσι καὶ σκλάβοι,
ἀν καὶ τῆς δόλας τῆς σκλαβιάς τὸ σταῖρωμα δὲν παύη.

Σήμαντρα ποὺ δὲν φαίνονται σημαίνουσι ὀλοένα
τὸ Πάσχα τὸ σωστῆρον
ἐκεῖ ποὺ λόγος καὶ σπαθὶ προσμένουν πεθαμμένα
ν' ἀκούσουν ἐγερτήριον.

Πάσχα μ' ὄνειρατα γλυκά,
μὲ δόρατα κ' ἀσπίδες,
μὲ στέφανα μαρτυρικά,
μὲ σκλάβων ἀλυσίδες.

Εἰς δὲ ἀγάπης μίλημα,
διφὰ κ' ὁ κάμπος φιλημα
κ' ὁ πρᾶσιος ὁ λόγγος.

Πάσχα, Δαμιπρὴ παρηγοριάς,
κ' ἀγγέλοι παραστέκουσι
σὲ μνήματα παλληκαριᾶς
κ' ἀκτινωτὰ τῆς πλέκουσι.

Πανήγυρις εὐφροδονος,
ποὺ φαίνεται χαρμόσυνος
καὶ τῆς σκλαβιάς ὁ βόγγος.

Πάσχα πνευμάτων καὶ φυγῶν,
Πάσχα ραγιδῶν δυστυχῶν,
ἀνάστασις Κυρίου.

Ἀνάστασις, ποὺ ρόδινα
κ' εἰρηνικά κ' ἀνώδυνα
τὰ ζωγραφίζεις εἶδα.

Κ' ὄφρονται σὲ γαλανοὺς
καὶ σαπφεινίους οὐρανοὺς
σταυροὶ τοῦ μαρτυρίου.

Πάσχα, ποὺ λάμπουν τὰ βουνά
καὶ τὰ τριγύρω σκοτεινὰ
τὰ δείχνει φωτοδόλα.

Πάσχα, γλυκύλαα πουλιὰ
ἔμπνοισι μὲ κελαδῆματα,
καὶ ξεφυτρώνει πασχαλιὰ
σὲ ξεσκαμμένα μνήματα.

Πάσχα, κ' ἀνοίγουν οὐρανοὶ
καὶ πλημμυροῦσι ὠκεανοὶ
χρυσοὺ φωτὸς τὴν πλάσιν.

Καὶ καθ' ἐπίγειος σοφὸς
ἔχει τὸ θεῖον τοῦτο φῶς
τῆς σκέψεως τοῦ βᾶσιν.

Ἀνάστασις, φωτὸς πηγῆ,
μὲ τοῦτο λούζεται κ' ἡ γῆ
σκλαβιάς, ποὺ δὲν τὴν εἶδε.

Πάσχα, ποὺ σκλάβος δύστηνος βαστώντας ἀλυσίδα
βλέπει τοῦ κόσμου τὴν χαρὰ

Ποῦ σβύθουν τάγοικέρια τῆς
κι' ἔχουν πληγιαίς τὰ χέρια τῆς
ἀπὸ τῆς ἀλυσσίδος.

Αὐτὸ φωτίζει τοὺς χοροὺς
ἐκείνους τοῦ Ζαλόγγου,
κι' ἀκούει τῶνους βροντεροὺς
παϊάνους πολυφθόγγου.

Μὲ τοῦτο περιβάλλονται κι' ἐκείνοι τοῦ δουλεύουν,
μὲ τοῦτο κι' ἔσαι πρὸς καλὸν τοῦ κόσμου βασιλείου.
Αὐτὸ τοῦ σκλάβου γίνεται πολύτιμος πορφύρα,
μ' αὐτὸ κινεῖται προφητῶν καὶ θεοπνεύστων λύρα.
Τοῦτο καὶ κρῖα κόκκαλα φωτίζει καὶ θερμαίνει
κι' ἀνάστασιν πνευματικὴν καὶ ψυχικὴν σημαίνει.

Φωτὸς Θεὸς ὑπέρτατος, φωτὸς Θεὸς ὄρατος,
ὁ λάμπων Ναζωραῖος,
κάθε γενναίου μάρτυρος ἀκάνθινον στεφάνι
ἐκείνους φωτιστέφανον ἀθάνατον τὸ κἀνεί.

* Ἀνάστασις, ὅπου γελᾷ κάθε κοιλὰς κλαυθμόνος,
ἀνάστασις, χαρὰ σοφῶν καὶ βλάσμον τοῦ πλῆθους,
ποῦ φαίνεται ἕνας Ἄγγελος λευκότερος χιόνος
κι' ἀπὸ μαρτύρων μνήματα μετατοπίζει λίθους.

Πάσχα σ' τὴν πλάσιν τὴν νεκράν,
ποῦ τὴν σκεπάζ' ἡ λήθη,
κι' ἀποκυλλοῦνται μακρὰν
βαρεῖς τῆς λήθης λίθοι.

Πάσχα μεγάλου, μυστικόν,
ποῦ φέρει πρὸς ἀγγελικὸν
τῶν Χερουβεὶμ βασιλεῖον.

Πάσχα λαμπαδοχοῦμενον
κι' ἀστράπτων κι' ἐποχοῦμενον
εἰς ἀληθείας ἤλιον.

* Ἀνάστασις, ποῦ κι' ἡ τρυφὸς
κάθε τρανῆς ιδέας
ἀναγεννᾶται μὲ τὸ φῶς
αὐτὸ τῆς Ἰουδαίας.

Ὁ κόσμος ἀνταρμάζεται
μὲ τὸ φιλὶ τοῦ Γιοῦδα...
σὲ ρόδα ξεκουράζεται
χιονάτῃ πεταλοῦδα.

Σὰν κάποιου μάρτυρος ψυχὴ μοῦ φαίνεται πῶς εἶναι...
τῆς νέας Ἰερουσαλήμ φωτίζου γῆ μεγάλη,
καὶ μαρτυρίων ἔθνικων βαιμοῦς ἁγίου στήνε
καὶ σῶμα, πνεῦμα καὶ ψυχὴν ἀς οὐ τονῶν ἡ πάλῃ.

Μάρτυρες γύρω κι' ἤρωες χορεύουν χερί χέρι,
κι' ἀκούει ἔξαφνα τρανὴ
καὶ καλλικέλαδος φωνὴ
πῶς τέτοιοι μοναχὰ χορὸς ἀνάστασιν θὰ φέρῃ.

Πάσχα, ποῦ καταρδεύεται μὲ γάργαρα νερὰ
γῆ χέρσος καὶ ξηρὰ,

καὶ στῆς ιδέας τὸν ἀγρόν, ὅπου κατεξηράνηθ',
νέα φυτρῶνουν ἀθήθ.

Πάσχα, ποῦ κόρη πάλλευκος τὴν ἀθήθαιν σημαίνει,
τὴν ἀθήθαιν σαλπίζει...
καὶ ποῖος δὲν τὴν προσμένει;
καὶ ποῖος δὲν τὴν ἐλπίζει;

Φασουλῆς καὶ Περικιλέτος,
ὁ καθένας νέτος σκέτος.

Φ.— Ἄγαπητῆ μου κεφαλῇ,
δὸς μοῦ τοῦ Πάσχα τὸ φιλί,
κι' ἄς ρίξωμε δὴρ σμπάρα
σὲ τούτῃ τὴν ἀντάρα.

Π.— Πάσχα, ποῦ τόσοι πρόμαχοι τῆς πίστεως παπάδες
Πάσχ' ἀνυμνοῦν Ἑλληνικόν,
καὶ μὲ τὸ φῶς τὸ μυστικὸν
φρηγοβολοῦν λαμπάδες.

Πάσχα, ποῦ νέους ἤρωας μᾶς δείχνει καὶ μεγάλους,
ποῦ δὴν ἡ μάννα σ' τὸ παιδί
μῆς νέας πασαχάλιας κλαδί
νὰ στεφανώσ' ἡρωϊκοὺς τῆς λευθερίας δασκάλους.

Φ.— Πάσχα, ποῦ πάλι μ' ἀντερὰ
μᾶς ἔρχονται ραγιάδες
νὰ δούρῃ ἐδῶ λαμπρήν κερὰ
κι' ὀλόχρυσας λαμπάδες.

Πάσχα, ποῦ φῶς ἀναζητοῦν
καὶ πάλιν ἐδῶ πέρα,
καὶ μὲ συγκίνησι πετοῦν
φροσάκιμ' στὸν ἀέρα.

Πάσχα, ποῦ σκλόδους προσκαλεῖ
τὸ κτύπημα καμπάνας
νάλθοῦν νὰ πάρουν τὸ φιλί
τῆς ἐλευθερίας μάννας.

Πάσχα μὲ ρόδων ὄργανοδος
καὶ μ' ἀθρονῶν λαρυγγισμοδος
σ' τῶν κήπων τῆς πυκνάδες,
ποῦ Σεραφεῖμ τὸ χαιρετοῦν
κι' ἐλπιδες γὰρ πολλοὺς πετοῦν
μὲσ' ἀπὸ πρακινάδες.

Π.— Πάσχα, ποῦ πάλιν προσευχῇ
μ' αὐτοὺς τοὺς λόγους ἀπηχεῖ :
ὁ Πάσχα, λύτερον λύπη,
τοὺς ἀλυτρώτους τοὺς πτωχοὺς
σὲ μαῦρα πένθη μοναχοδος
μὴ τοὺς ἐγκαταλίπη.

* Ὅσους πυκνὰς ἐσκότιασε
ζῶφος σκιαζιάς, σὺ φώτισε,
σὺ κἀνε νὰ ζῆσιν ἡσούν.

Κι' ἀπὸ σταυρῶν μαρτύρια
μεγάλια νικητήρια
λαοὺς νὰ γαλιθανίουν.